

Op te bergen
in de band van
20 maart 2002

*de leden van de commissie wordt
verzocht hun eventuele opmerkingen
binnen acht dagen na ontvangst aan
de secretaris van de commissie
mede te delen.*

Verslag

van de vergadering van de Statencommissie Ruimte, Infrastructuur en Mobiliteit

gehouden op 25 februari 2002

INHOUD

Opening	2
Mededelingen	2
Verslagen vergaderingen	2
Ingekomen stukken	2
IPO-aangelegenheden	2
Rondvraag	2
COVER-evaluatie	3
Experiment openbaar vervoer tussen Hoogeveen en Meppel, genaamd Interhome-gebied	5
Bestedingsvoorstel gebundelde doeluitkering 2002	7
Project Emmen Revisited: woonwijk Angelslo	8
Onderzoek Provinciaal omgevingsplan II	10
Grenscorrectie Transferium Hoogkerk	12
Behandeling begrotingsbladspiegels	15
Sluiting	16
Toezeggingen	17

STATENCOMMISSIE RUIMTE, INFRASTRUCTUUR EN MOBILITEIT

Verslag van de vergadering van de Statencommissie Ruimte, Infrastructuur en Mobiliteit, gehouden op 25 februari 2002 in het provinciehuis te Assen.

Aanwezig:

F.A.J. Harleman (GroenLinks, voorzitter)
H. Baas (ChristenUnie)
L. Bomhof (VVD)
J.W.M. Engels (D66)
A. Faber (CDA)
G.A.W. Fonk (VVD)
A.J. Gaasbeek (OSD)
mevrouw I.J. Huisman-Holmersma (PvdA)
K. Jonker (CDA)
W.H. Kuiper (GroenLinks)
J. Langenkamp (GroenLinks)
mevrouw J. Medema (OPD)
mevrouw E.H. Mellink (PvdA)
A.G.H. Peters (CDA)
J.P. Sluiter (D66)
A. Wendt (GPV/RPF)
mevrouw A. de Widt-Nieuwenhuizen (VVD)

Voorts aanwezig:

S.B. Swierstra (VVD, gedeputeerde)
Joh. Dijks (VVD, gedeputeerde)
mevrouw G. de Vries-Leggedoor (CDA, gedeputeerde)
J. Kreling (secretaris)
J. Kuiper
H. van Laar
mevrouw S. Gerritsen
F.G.A.M. Cox
J.A. Salomé
D.W. Kuiper
E.J. Gernaat
L.C.M. Evers
M. Lorist
A.H. Smits

Afwezig met kennisgeving:

mevrouw J. Alberts (Ouderenpartij)
Ch.C. de Haas (OPD)
S.A. van der Schoot (Ouderenpartij)

1. Opening

De VOORZITTER opent de vergadering.

2. Mededelingen

Er zijn geen mededelingen.

3. Verslagen vergaderingen

3.1. Verslag van de gecombineerde vergadering van de Statencommissie Ruimte, Infrastructuur en Mobiliteit en Milieu, Water en Groen van 14 januari 2002

3.2. Verslag van de vergadering van 14 januari 2002

Deze verslagen worden conform het ontwerp vastgesteld.

4. Ingekomen stukken

4.1. Brief van gedeputeerde staten van 21 januari 2002, kenmerk 3/6.3/2002000392, inzake Convenant Duurzaam bouwen Drenthe 2001

4.2. Brief van gedeputeerde staten van 28 januari 2002, kenmerk 4/6.17/2002000633, inzake voorontwerp herziening Wet op de Ruimtelijke Ordening

Deze brieven worden conform het voorstel voor kennisgeving aangenomen.

De heer KUIPER heeft inmiddels een ander ingekomen stuk gezien, een brief van het kabinet over de Zuiderzeelijn, dat niet is geagendeerd. Hij verzoekt om agendering in de volgende vergadering.

De VOORZITTER zegt dat toe.

5. IPO-aangelegenheden

De heer GAASBEEK heeft veel waardering voor de grondige wijze waarop het voorzittersoverleg heeft gesproken over zijn hartenkreet in de vorige vergadering over de agendering van IPO-aangelegenheden, door de degelijke manier waarop de voorzitter het onderwerp daar heeft ingebracht.

Over de brief die de leden naar aanleiding daarvan hebben ontvangen, zal hij nog wat opmerkingen maken in de Statencommissie Cultuur en Welzijn, waar mevrouw Schipper ook aanwezig zal zijn.

De VOORZITTER is er stil van.

6. Rondvraag

De heer FABER herinnert eraan dat de heer Swierstra hem in de vorige vergadering een overzicht heeft toegezegd van de stand van zaken rond de projecten die ARRIVA op of voor 1 januari 2001 zou opstarten. Hij verneemt graag wanneer dat overzicht er zal zijn.

De heer SWIERSTRA deelt mee dat de commissie een evaluatie van de projecten op heel korte termijn tegemoet kan zien. Voorts zal een informatiebijeenkomst worden belegd over al hetgeen op het moment aan de orde is rond de concessieverleningen in het openbaar vervoer. Voorlopig is 7 maart als datum gekozen, maar de commissie kan ook besluiten om voorafgaande aan haar vergadering een informatieve bijeenkomst te houden.

De heer FABER wil niet tot de commissievergadering van april wachten.

De VOORZITTER zegt dat er zo snel mogelijk een voor iedereen geschikte datum wordt gezocht.

De heer LANGENKAMP dringt erop aan dat het college in het bestuurlijk overleg over het Tweede Structuurschema Militaire Terreinen voor het oefenterrein Havelte-Oost een maximum van 200 ha stelt, zoals in het Provinciaal omgevingsplan (POP) vermeld, in plaats van de 260 ha in het structuurschema. Liever nog zag hij dat Havelte-Oost helemaal werd overgedragen aan Staatsbosbeheer. Vervolgens verzoekt hij het college, zich in te zetten om het laagvliegen boven natuurterreinen tegen te gaan.

Mevrouw DE VRIES zal zich inzetten voor het tegengaan van laagvliegen boven natuurterreinen. Zij wijst erop dat van de 1.080 ha oefenterrein bij Havelte er volgens het structuurschema slechts 260 ha overblijven. Zij heeft begrepen dat er voor de grotere vredesmacht wat meer oefenruimte

nodig is, maar zij zal in beginsel vasthouden aan de 200 ha uit het POP.

De heer LANGENKAMP vraagt hoe de gedeputeerde staat tegenover het idee om van het Ooster- en Westersand een nationaal park te maken. Vervolgens wijst hij erop dat in Havelte-West nog zo'n 480 ha oefenterrein overblijven, die ook door de vredesmacht gebruikt kunnen worden.

Mevrouw DE VRIES zegt dat al langere tijd met Defensie wordt gesproken over de oefenterreinen. Bij Havelte is al ruim 500 ha buiten gebruik. Daar komt nog een vergelijkbare oppervlakte bij. Defensie wil 60 ha minder afstoten dan de provincie graag zou willen. Uit het bestuurlijk overleg zal moeten blijken waarom dat zo is.

De heer LANGENKAMP herinnert zich dat bij de vaststelling van een plan voor het cultuurtoerisme een evaluatie na een jaar werd toegezegd. Hij vraagt waar die evaluatie blijft.

De heer DIJKS zegt dat er een aantal meerjarige projecten zijn die gefaseerd worden opgestart. Er is gestart met archeologie. In de kranten zijn inmiddels artikelen verschenen over het project Veen/Van Gogh. Zodra er enig zicht is op resultaten krijgen de staten een evaluatie, die naar hij zich meent te herinneren overigens na twee jaar zou plaatsvinden.

De heer BAAS merkt op dat op de kruising Nietap-Hooiland van de N372 een aantal verkeersongelukken zijn gebeurd, waarvan met dodelijke afloop. Hij verzoekt het college na te gaan of de snelheidsbeperkingen adequaat zijn. Er staat een flitspaal die nooit heeft gewerkt omdat er een conflict schijnt te zijn over het beheer ervan.

De heer SWIERSTRA zegt toe dat de situatie onder de loep wordt genomen. Hij erkent dat er af en toe problemen zijn over het beheer van flitspalen. Dat probleem wordt betrokken bij de gesprekken met politie en justitie over het handhavingsproject.

De heer ENGELS releveert dat op voorspraak van de gedeputeerde nogal wat geld in recreatie en toerisme, niet het minst in het Noord-Nederlands Bureau voor Toerisme (NNBT), wordt gestopt. Hij vraagt hoe het college aankijkt tegen de negatieve

berichtgeving over het NNBT. Vervolgens vraagt hij hoe het college aankijkt tegen een mogelijke incompatibiliteit van functies als het gaat om het voorzitterschap van het NNBT, dat wordt vervuld door de heer Van Heukelum, tevens statenlid.

De heer DIJKS antwoordt dat het NNBT een jonge organisatie is, die zich nog moet oriënteren op de toekomst. Na twee jaar is men tot de conclusie gekomen dat het nog niet goed loopt. De Vereniging van recreatie-ondernemers Nederland (RECRON) is ontevreden over de diensten van het NNBT. Er gaat geld van de provinciale begroting geoormerkt voor promotie naar het NNBT. Daarnaast wordt een aantal projecten gefinancierd via aparte kredieten. Die projecten lopen geen gevaar. Er worden extra mensen voor ingezet. De financiering van de projecten door de provincie vindt plaats in termijnen en zou kunnen worden gestopt. Hij is echter uitermate tevreden over de voortgang van de projecten. Hij acht het niet ondenkbaar dat indien zulke projecten niet meer worden uitgevoerd, de RECRON komt melden dat er meer moet gebeuren in Drenthe. Begin maart komt er een toekomstvisie van de directie van het NNBT. Het is zijn voornemen om daarna de staten zo snel mogelijk te informeren en zo nodig voorstellen te doen. In de Nota bestuursfuncties is niet zo expliciet over functies als die van de heer Van Heukelum gesproken.

De heer ENGELS vraagt zich toch af of het voor de verdere toekomst van het NNBT en voor de provincie handig is om het voorzitterschap zoals het nu is voort te zetten.

De heer DIJKS zegt dat bij de beschouwing van de positie van het NNBT de positie van het bestuur aan de orde komt. Hij weet dat de huidige voorzitter zelf ook vragen heeft bij de situatie, ook gelet op de hoeveelheid werk die daaraan verbonden is.

(De heer DijkS verlaat de vergadering.)

7. Brief van gedeputeerde staten van 26 november 2001, kenmerk 47/7.1/2001010665, inzake COVER-evaluatie

De heer BOMHOF zegt dat dit COVER-rapport in hoofdzaak ingaat op duurzame veiligheid en op de

ROV's. Wanneer je dit rapport met z'n conclusies tegen het Drentse licht houdt, is het goed je af te vragen in hoeverre Drenthe aan het beeld voldoet. De VVD-fractie is van oordeel dat Drenthe op het gebied van COVER er heel goed uitspringt. We zien het in de reactie van het Verkeer en Vervoer Beraad op het rapport. We zien het in de stukken die de laatste tijd zijn geproduceerd en in de structuur van het ROV. We kennen een goede structuur bij een Adviesgroep Duurzaam Veilig. We kennen prima werkplannen en een goede ongevalanalyse. En we kennen in het MUP 2002-2005 een prima overzicht van gedragsbeïnvloeding hoe dat in Drenthe zich voordoet. Wanneer men dit allemaal bij elkaar veegt, vindt de VVD-fractie dat er een compliment mag worden gemaakt voor de manier waarop deze zaken in Drenthe zijn opgepakt. Ook al omdat er in het landelijke rapport nogal wat kritische noten worden geplaatst, waarvan je zou denken dat Drenthe zich dat zou moeten aantrekken. De VVD-fractie vindt dat dat niet het geval is.

Mevrouw MELLINK sluit zich aan bij de conclusies van de heer Bomhof over het Drentse beleid, dat heel goed aansluit bij COVER. Infrastructureel beleid is goed gericht op veiligheid en educatie. Drenthe is, anders dan sommige andere delen van Nederland, op de goede weg.

Uit de evaluatie komt naar voren dat politie, justitie en wegbeheerders verschillende systematieken volgen. Er wordt veel langs elkaar heen gewerkt, bijvoorbeeld met het 30 km-beleid van het Rijk, dat niet door de gemeenten wordt gecontroleerd. In het rapport wordt geconcludeerd dat onderlinge afspraken moeten worden gemaakt, bijvoorbeeld in de vorm van regionale contracten. Zij herinnert eraan dat de commissie te zijner tijd een gesprek met politie en justitie zal hebben over duurzame veiligheid en handhaving. Dit sluit goed aan bij hetgeen uit het COVER-rapport is gekomen. Bestuursconvenanten zullen zeker het een en ander hebben opgeleverd, maar naar haar indruk moet nog een lange weg worden gegaan, ook wat betreft financiële aspecten, alvorens de provincies werkelijk de regie kunnen gaan voeren over de mobiliteit. Gelet op de uitspraken van minister Netelenbos over de hoogte van de eigen bijdragen van de provincies vreest zij dat het financiële deel een ramp wordt.

In het rapport wordt aangegeven dat een goede sturing absoluut noodzakelijk is. Het zal in het

duale stelsel zaak zijn dat de staten heel goed weten wat het "rendement" van de projecten is, ook in de zachte sector. Zij meent dat veel meer moet worden gedaan aan gedragsbeïnvloeding. Tijdens de algemene beschouwingen heeft haar fractie gepleit voor duidelijke verantwoordelijkheden en voor een doelmatig gebruik van de middelen. De behoefte daaraan blijkt heel duidelijk uit het COVER-rapport.

De heer LANGENKAMP ondersteunt de stelling in het rapport over afkalvende betrokkenheid en een gebrek aan maatschappelijke betrokkenheid. Hij is het niet eens met de heer Bomhof dat het in Drenthe wel zou meevallen. Hij meent dat met het rapport ideeën worden aangereikt waar de provincie wat mee moet doen.

Hij vestigt de aandacht op de aanbeveling in het rapport om de maatschappelijke organisaties die in het veld werkzaam zijn te professionaliseren. Zij krijgen belangrijke taken, maar moeten dan ook in de gelegenheid worden gesteld om die taken uit te voeren. Hij vraagt het college hoe het de afkalvende maatschappelijke betrokkenheid via die organisaties weer vorm denkt te geven. Hij heeft gehoord dat de reiskosten van de burgers die meedoen in het Verkeer- en Vervoerberaad niet worden vergoed als zij daar niet om vragen. Hij vindt dat een verkeerde insteek.

De heer BOMHOF wijst de heer Langenkamp erop dat de provincie al uitgebreid gebruikmaakt van de ideeën in het rapport. Hij heeft daartoe verwezen naar de stukken die de laatste tijd zijn verschenen. Ter illustratie noemt hij het onderdeel Gedragsbeïnvloeding in het Meerjarenuivoeringsprogramma verkeer en vervoer (MUP) 2000-2005. Er zijn niet alleen activiteiten in de educatieve sfeer of spotjes voor RTV Drenthe, onder andere in het Werkplan regionale verkeersveiligheid zijn daarvan veel voorbeelden te vinden. Hij zou niet zo gauw kunnen bedenken welke instrumenten er nog meer zouden kunnen zijn. Uiteindelijk blijkt geldgebrek een groot probleem te zijn, vooral voor inrichting en beheer van 30 km- en 60 km-wegen. Voorts hebben de mensen ook een eigen verantwoordelijkheid. Wat de provincie kan doen houdt een keer op.

De heer GAASBEEK heeft al eens opgemerkt dat in Westerveld een vijftiental clubs voor dorpsbelangen in overleg met de politie een pilotproject

zou willen starten om door training door de politie meer verkeersveiligheid op te bouwen. Hij vraagt of dit zou passen in het idee van het Verkeer- en Vervoerberaad Drenthe om de verkeerseducatie op lokaal niveau te vernieuwen. Het is nodig dat op het platteland aan verkeersveiligheid wordt gewerkt. Er zijn nu eenmaal gevaarlijke bermen in Drenthe.

De heer FABER ziet de evaluatie door de commissie vooral als een aanbeveling aan de Tweede Kamer voor nieuwe wet- en regelgeving. Hij is het eens met de benadering door het Verkeer- en Vervoerberaad Drenthe. Hij vindt het treffend dat ook de commissie-Terlouw, zoals zijn fractie heeft gedaan, aanbeveelt om door verbreding en verhoging van de gebundelde doeluitkering (GDU) voor kleine infrastructuurprojecten tot een soort provinciale Meerjarenprogramma infrastructuur en transport (MIT) te komen.

De heer SWIERSTRA bevestigt dat het rapport eigenlijk een evaluatie is van het landelijke decentralisatiebeleid en vooral een aanbeveling aan de Tweede Kamer is. Het kan echter ook beschouwd worden als een aanbeveling aan de andere deelnemende overheden, zowel wat betreft de structuur als wat betreft een aantal concrete thema's. Bij het eerstvolgende werkplan zal rekening worden gehouden met de evaluatie. Het zal een van de bouwstenen zijn voor het nieuwe Provinciaal verkeers- en vervoersplan. Hij heeft de indruk dat tussen de heer Bomhof en de heer Langenkamp een misverstand dreigde, terwijl beiden het eigenlijk eens zijn dat er inhoudelijk nog veel moet gebeuren. Drenthe heeft, vergeleken met het landelijke beeld, een aantal zaken redelijk goed voor elkaar, maar er zijn nog te veel verkeersslachtoffers.

De provincie blijft inzetten op de combinatie infrastructuur en educatie waarbij ook het rendement van zachte projecten goed moet worden afgewogen. Dergelijke projecten hebben in het verleden te weinig opgeleverd, waarna maatschappelijke organisaties zich terugtrokken. Organisaties kunnen projecten indienen die moeten voldoen aan de criteria van het werkplan. Daarop zullen zij worden afgerekend, maar daar staat ook financiering tegenover, al zal moeten worden aangetoond dat de projecten kostenefficiënt worden uitgevoerd. Triviale zaken als reiskostenvergoedingen kunnen dan ook aan de orde komen. Ook daar-

voor gelden bepaalde regels. Er zullen geen voorstellen komen om organisaties die nu niet structureel worden gesubsidieerd wel structureel te subsidiëren.

Er wordt met politie en justitie gesproken over handhaving en over een vervolg op de evaluatie. Er komt een terugkoppeling naar de staten, waarbij de commissie eventueel ook rechtstreeks met politie en justitie in contact kan komen.

Eenieder in de provincie, ook groepen in de gemeente Westerveld, staat het vrij om met pilotprojecten te komen die binnen het werkplan voor financiering in aanmerking kunnen komen. De eerste verantwoordelijkheid daarvoor zou overigens bij de gemeente berusten. Het Verkeer- en Vervoerberaad richt zich ook op meer verantwoordelijkheid voor de gemeenten. Er zijn speciaal aandachtsfunctionarissen bij de provincie om de gemeenten te begeleiden.

De aanbeveling van de heer Faber heeft reeds de volle belangstelling van het college. Het college deelt de zorgen van mevrouw Mellink of de decentralisatie goed vorm kan krijgen.

TWEEDE TERMIJN

De heer LANGENKAMP vraagt of de leden van het Verkeer- en Vervoerberaad voor vergoeding van reiskosten in aanmerking komen.

De heer GAASBEEK stelt vast dat het mogelijk is voor een project subsidie bij de provincie aan te vragen als een gemeente geen middelen heeft.

De heer SWIERSTRA zegt dat het gebruikelijk is dat de organisatie namens welke men deelneemt die kosten draagt. Dat geldt voor iedereen die regelmatig met de provincie komt overleggen. In het Werkplan verkeersveiligheid is een aantal thema's en categorieën aangegeven waarvoor projecten ingediend kunnen worden. Een project dat daar in past komt in aanmerking voor medefinanciering.

8. Experiment openbaar vervoer tussen Hoogeveen en Meppel, genaamd Interhome-gebied

De heer LANGENKAMP beseft dat inmiddels een toezegging is gedaan omtrent een informatiebijeenkomst over de experimenten in het openbaar vervoer, maar krijgt in dit geval sinds november

signalen dat er problemen zijn. Men had begin januari willen starten. Hij hoort graag hoe nu de stand van zaken is, juist omdat dit experiment bedoeld was om allerlei regelingen te ontschotten. Zoals gebruikelijk zijn de arbeidsvoorwaarden het struikelblok. Over een als bindend bedoelde uitspraak van een arbitragecommissie schijnt nu toch weer onderhandeld te worden. Als het project wordt afgeblazen, gaat het openbaar vervoer verder naar beneden in een negatieve spiraal. De reiziger wordt dan de dupe van de vele regeltjes.

De heer SWIERSTRA vraagt de heer Langenkamp wat er eigenlijk ontbreekt aan het beleid van het college in dezen.

De heer FABER suggereert de heer Langenkamp de vragen aan te houden tot de toegezegde informatiebijeenkomst, die wellicht al binnen veertien dagen wordt gehouden.

De heer LANGENKAMP vindt het probleem al een paar maanden heel urgent. Hij is bang dat dit specifieke project dan onvoldoende aan de orde kan komen.

De VOORZITTER heeft de indruk dat de heer Langenkamp stukken bekend zijn die bij de rest van de commissie niet bekend zijn. Hij zou dan toch liever ruimte reserveren tijdens de informatiebijeenkomst om dit onderwerp aan de orde te stellen.

De heer LANGENKAMP kan zich dat voorstellen, maar wil dan wel dat het experiment daar heel uitdrukkelijk aan de orde komt.

De heer SLUITER dringt erop aan dat de gedeputeerde nu antwoord geeft aan de heer Langenkamp. Hij heeft zich op het agendapunt van vandaag voorbereid en weet niet of hij in de gelegenheid zal zijn de informatiebijeenkomst bij te wonen.

De heer SWIERSTRA krijgt nu enkele heel algemene vragen door de heer Langenkamp voorgelegd. Hij heeft echter ook allerlei publicaties van de heer Langenkamp in de pers gelezen waarmee deze kennelijk ergens naartoe wil. Hij acht een ordelijk debat nu alleen mogelijk als de heer Langenkamp ook echt ergens mee komt. Buiten de staten wordt de indruk gewekt dat de impasse

die al dan niet rond Millennium Transport International (MTI) bestaat wel de zorg van GroenLinks maar niet die van het college zou zijn.

De heer BOMHOF hoort nu over stukken in de pers. Hij kent de feiten echter niet, want hij heeft geen onderliggende stukken. Hij wil wel heel kort horen wat er aan de hand is, maar een discussie moet toch een volgende keer plaatsvinden.

Mevrouw MELLINK wil nu ook wel wat horen. Niets belet de commissie dan om er in de informatiebijeenkomst opnieuw op in te gaan.

De heer BAAS sluit zich aan bij mevrouw Mellink. Hij vraagt om een korte toelichting nu, die niet zal worden gevolgd door een discussie.

De heer SWIERSTRA heeft voor een goede toelichting minstens vijf minuten nodig. Hij houdt de statenleden andermaal voor dat zij buitengewoon voorzichtig moeten zijn om op de onderhandelingsstoel van de provincie te gaan zitten. Zij moeten niet zomaar met partijen om de tafel gaan zitten om oplossingen te bedenken als die partijen zelf oorzaak van het probleem zijn. De provincie heeft enkele jaren geleden de mogelijkheid om het MTI-experiment te beginnen voor de poorten van de hel weggesleept. De onderhandelingen met ARRIVA liepen het vorig jaar vervolgens stuk omdat ARRIVA geen risico voor nieuwe ontwikkelingen wilde lopen. De provincie moest vier procedures voor MTI voeren, dus als er één provincie is geweest die veel tijd en energie heeft gestoken in het mogelijk maken van een experiment is het Drenthe wel. Tegen de verdrukking in is het daar nog steeds mee bezig. Inmiddels is ARRIVA een andere koers gaan varen. Het werkt mee aan een uitbreiding van MTI tussen Meppel en Hogeveen. De secretaris van de Ondernemingsraad, de heer Haveman, probeert nu op persoonlijke titel of namens zijn partij een rol te spelen bij het MTI-project, waar hij voorstander van zou zijn. Het probleem is niet dat er geld op tafel moet komen, maar wel dat de Ondernemingsraad van ARRIVA niet accepteert dat chauffeurs van ARRIVA samenwerken met chauffeurs in een bedrijf dat op een andere manier werkt. De Commissie Arbeidsvoorwaarden heeft daarover een uitspraak gedaan. Dat is een van de verschillende pogingen om uit de impasse te komen. Dat GroenLinks de impasse wil doorbreken zou wel eens averechts

kunnen werken. Destijds sprong GroenLinks in de bres voor de chauffeurs die tegen MTI waren. Het college wil in deze zeer precaire zaak zelf onderhandelen, want het hecht er groot belang aan om kleinschalig vervoer op het platteland mogelijk te maken. Het kan publieke acties dan niet gebruiken, want die leiden tot escalatie als de partijen proberen er uit te komen. Verder kan over dit onderwerp uitvoerig gesproken worden tijdens de informatiebijeenkomst.

9. Statenstuk 916, Bestedingsvoorstel gebundelde doeluitkering 2002

De heer BAAS stemt in met de keuze voor de prioriteit verkeersveiligheid en de genoemde projecten. Hij deelt de zorgen die de heer Swierstra in de krant heeft geuit.

De heer FABER complimenteert het college met het duidelijke en korte stuk. Hij dringt erop aan dat aan de projecten voor 1999, 2000 en 2001 die nog moeten worden ingevuld zo gauw mogelijk met de gemeenten wordt gewerkt.

De heer BOMHOF stemt ook in met het voorstel. Hij stelt vast dat het nodige draagvlak voor de verschillende projecten er is. Hij deelt de zorgen van morgen, over de toekomstige financiën. Hij vraagt of al iets bekend is over de bedragen die onder de nieuwe regeling beschikbaar zullen komen.

De heer SLUITER leest in de beleidsbrief dat de bedoeling is dat de projecten in 2002 worden gegund, maar dat het niet zo heel erg is als dat niet gebeurt, omdat er dan rente van wordt getrokken waarvoor weer iets extra's kan worden gedaan. Hij hoopt dat dit niet betekent dat de druk om ermee te beginnen niet zo groot is, want het gaat om de verkeersveiligheid.

De heer GAASBEEK vraagt hoe lang de besteding van beschikbaar komende gelden kan worden uitgesteld. Gaat de rest automatisch naar de duurzaam-veiligprojecten? Het valt hem op dat diverse haltevoorzieningen nogal beschadigd zijn door vandalisme. Wordt ook daarvoor geld uitgetrokken of valt dit onder verantwoordelijkheid van de busonderneming? Hij vraagt of indien een gemeente niet voor 50% mee kan financieren die gemeente door onderuitputting en rentebijstrij-

ving meer mogelijkheden krijgt. Zijns inziens gaat er maar weinig geld naar plattelandsgemeenten. Hij vreest dat zo financieel sterke gemeenten nog betere voorzieningen krijgen.

De heer LANGENKAMP vindt dat het, omdat de commissie helemaal achteraan komt bij de besluitvorming, weinig zin heeft allerlei aanbevelingen te doen. Hij zou graag zien dat de commissie in de toekomst een grotere rol kreeg. Hij is bezorgd door perspublicaties dat er minder geld voor infrastructuur naar Drenthe gaat. Al bij de aanvaarding van het Nationaal verkeers- en vervoersplan (NVVP) heeft zijn fractie aangegeven dat dat een soort plan voor de Randstad was, zeker met het Bereikbaarheids-offensief Randstad erin. Het is jammer dat andere partijen nu pas opmerken dat er zo weinig naar het Noorden gaat.

De heer FABER vraagt of dit een pleidooi is voor meer asfalt in Drenthe.

De heer LANGENKAMP begrijpt die vraag niet goed. Er is geld nodig voor flankerend beleid bij de privatisering van het openbaar vervoer. Hij pleit ook voor fietspaden en gedragsbeïnvloeding, de zachte sector. Zijn eerste insteek is dat er meer geld naar het Noorden komt.

De heer BOMHOF meent dat voor de items die de heer Langenkamp noemt niet zoveel geld hoeft te worden weggezet.

Mevrouw MELLINK leest in de beleidsbrief dat de verkeersveiligheid ten koste gaat van fietsverkeersprojecten. Zij meent dat het fietsverkeer juist belangrijk is bij de bevordering van de verkeersveiligheid, vooral in de grote steden. Zij vraagt hoe zij de desbetreffende zinsnede moet zien.

De heer SWIERSTRA deelt mee dat het niet uitgesloten is dat het systeem van de GDU met een jaar wordt verlengd. Dan wordt nog een jaar doorgegaan op de huidige voet. Overigens zal in de toekomst de verdeling van de uitkeringen ook in samenspraak met de gemeenten plaatsvinden. Om de bedragen zo rendabel mogelijk te besteden, wordt de gemeenten een cofinancieringseis van ten minste 50% gesteld. Sommige projecten moeten door problemen in de voorbereiding naar een later stadium worden verschoven. Het geld gaat dan naar een restproject of het wordt in

reserve gehouden voor het moment dat het uitgestelde project wel kan worden gerealiseerd. Als er geld blijft liggen, is dat tijdelijk, waarbij de rentevordelen in de gemeenschappelijke pot voor hetzelfde doel komen. In de voorgaande periode is overigens een veel groter volume gerealiseerd dan gebruikelijk was. Getracht wordt de druk op de ketel te houden.

De criteria worden regelmatig herijkt. De relatie tussen stad en platteland speelt een rol, maar de criteria blijken uiteindelijk toch iedere keer weer unaniem onderschreven te worden. Daardoor kan niet zo maar met de projecten worden geschoven. Als de commissie nu meer invloed zou krijgen, zouden de gemeenteraden ook weer mee willen praten, waardoor het proces alleen maar vertraagd wordt, waarmee de verkeersveiligheid, een van de prioriteiten, niet is gediend.

De grotere prioriteit van de verkeersveiligheid gaat ten koste van fietspaden die een recreatieve of een ontsluitingsfunctie hebben. Er is juist geprobeerd om iets meer dan in het verleden aan fietspaden te doen als de verkeersveiligheid daarmee wordt gediend. Het veiligheids criterium is hard gehanteerd, op basis van verkeersongevallencijfers.

Als gemeenten echt belang hebben bij een project brengen zij op een of andere manier altijd wel 50% op tafel, want dat hoeft nooit van vandaag op morgen te gebeuren. Haltevoorzieningen worden zo vandalismebestendig mogelijk uitgevoerd, op kosten van de wegbeheerders.

De heer GAASBEEK heeft van ARRIVA op een schrijven van hem het antwoord gekregen, dat het bepaalde haltes op een zeker moment gaat opknappen.

De heer SWIERSTRA bevestigt dat bepaalde werkzaamheden in de praktijk door ARRIVA worden uitgevoerd. De stelregel is echter dat de halteplaatsen eigendom zijn van de wegbeheerder, die zorgt voor het onderhoud.

Er is een groslijst om een beeld te hebben van projecten die in voorbereiding of uitvoering zijn en om een beeld te hebben van in de toekomst noodzakelijke investeringen.

Hij heeft al eerder zijn zorgen uitgesproken over de Interdepartementale Commissie Economische Structuurversterking(ICES)-gelden, vooral voor de grote infrastructuurprojecten in het Langmanpakket.

Er is nog geen overeenstemming over de verdere decentralisatie van de GDU en de verantwoordelijkheid voor projecten van minder dan f 500 miljoen. De verdeling tot nu toe is voor Drenthe en ook voor de andere niet-Randstadprovincies, niet positief. De niet-Randstadprovincies strijden daar al langer tegen, omdat zij willen anticiperen op problemen in de toekomst en een nauwere koppeling willen met het bereikbaarheidsprofiel dat samen met Rijkswaterstaat is opgesteld. Op rijksniveau lijkt men de eerstkomende vijf jaar geen nieuwe verdeelsleutels te willen, omdat het verkeer anders in de Randstad helemaal vast zou lopen. Daardoor wordt een zware hypotheek gelegd op de uitvoering van het bereikbaarheidsprofiel en op projecten voor de verkeersveiligheid. Het Rijk zal hetzij meer geld voor de infrastructuur moeten uittrekken, hetzij haar normen en doelen moeten bijstellen. Vervolgens komt voor de provincie dezelfde vraag aan de orde. Als het zover is, wordt daarover uiteraard gecommuniceerd met de verschillende commissies. Partijgenoten in Den Haag moet duidelijk worden gemaakt dat het decentraliseren van veel verantwoordelijkheden, maar heel weinig geld, niet goed is.

De VOORZITTER stelt vast dat het statenstuk als A-stuk naar de staten kan.

10. Statenstuk 925, Project Emmen Revisited: woonwijk Angelslo

De heer KUIPER voelt zich zeer aangesproken door de paragraaf over duurzaamheid in de beleidsbrief. Ook de paragraaf over bewonersparticipatie ziet er goed uit. In de brief van de gemeente Emmen staat echter niets over de duurzaamheid. Hij vraagt of de provincie de duurzaamheidseisen bekend heeft gemaakt, of zij heeft gevraagd op welke manier de gemeente die eisen realiseert en of de realisatie van de gestelde doelen wordt geëvalueerd.

Mevrouw MELLINK is het volstrekt duidelijk dat het instandhouden en renoveren van een wijk als Angelslo, die internationale bekendheid heeft vanwege het unieke stedenbouwkundige ontwerp, meer geld kost dan wanneer van een geheel nieuwe opzet sprake zou zijn. Zij omarmt het convenant met Emmen van harte.

Haar fractie heeft al eerder aangegeven dat er bij een nieuwe inrichting van wijken en bij nieuwbouwplannen vaak weinig oog is voor verkeers- en vervoersstromen en voor verkeersveiligheid. Zij vraagt of het college op dat punt actieve inzet heeft getoond.

De heer PETERS waardeert het dat de oorspronkelijke waarden van de wijk worden gehandhaafd en zelfs versterkt. De consequentie is dat geen woningverdichting kan plaatsvinden, hetgeen financiële gevolgen heeft. De duurzaamheid en de bewonersparticipatie spreken hem aan. Het is hem opgevallen dat op 4 april met het project is begonnen, maar dat pas op 17 april een brief naar de provincie is gestuurd met een verzoek om een bijdrage. Hij vindt het opmerkelijk dat er nog geen sluitende begroting voor het project is. Emmen heeft zelfs nog geen besluit genomen over het bedrag dat het zelf wil besteden.

De voorwaarde in de beleidsbrief dat de beeldbepalende groenzones niet worden aangetast is wat vaag, want er is geen duidelijke kaart bijgevoegd. Hij vraagt zich af hoe later moet worden gecontroleerd of er toch niet sprake is geweest van inbreiding.

De heer WENDT beschouwt het voorstel als een logisch vervolg op de afspraken uit 1997. Hij waardeert het behoud en de versterking van de oorspronkelijke waarden in de woonwijk. Hij vraagt of de gemeente Emmen de provinciale bijdrage van ruim € 900.000,-- voldoende vindt. Hij vindt het jammer dat hij niets heeft gelezen over het inzetten van Kompas-gelden. Ook weet hij niet of minister Van Boxtel nog iets in zijn zak had voor de wijk.

Mevrouw MEDEMA vraagt of Emmen in aanmerking kan komen voor financiering uit het grotestedenbeleid (GSB). Als dat zo is, was het waarschijnlijk handiger geweest om meteen de aanvraag daarvoor te doen.

De heer GAASBEEK constateert dat de aanpak van Angelslo goed in het beleid van de provincie past. Hij vraagt zich echter af waarom de raad van Emmen nog geen bedrag beschikbaar heeft gesteld en waarom er geen sluitende begroting is. Daarnaast moeten in Emmen nog twee wijken worden gerenoveerd en zijn er nog andere steden

die wijken willen vernieuwen. Wordt er niet een precedent geschapen?

De heer FONK juicht het plan om Angelslo duurzaam te vernieuwen toe. Hij is ook blij dat niet naar het middel van verdichting wordt gegrepen om de financiering rond te krijgen. Hem is echter wel gebleken dat nog zo'n f 4 miljoen moet worden gevonden. Hij vindt dat de gemeente Emmen zich daarvoor garant moet verklaren.

Mevrouw DE VRIES zegt dat door af te zien van woningverdichting een gat ontstaat van f 6.900.000,--. Het bedrag van f 4 miljoen maakt daar deel van uit. Het college wil een bijdrage leveren om dat gat te dichten, omdat het het plan erg waardevol vindt. Dat in de brief van de gemeente Emmen niets is vermeld over duurzaamheid is te verklaren doordat die brief al bijna een jaar oud is. Het lijkt er nu op dat de gemeenteraad een voorstel kan worden voorgelegd om de rest van het gat te dichten. De gemeente Emmen heeft ervoor gekozen eerst een plan te maken om de kwaliteiten waarom Angelslo in heel Nederland bekend is, te waarborgen. Vervolgens moeten zoveel mogelijk financiers worden gekozen om het gat te dichten. De gemeente zal zelf het overblijvende tekort moeten aanvullen. Lukt dat niet en moet het plan aangepast worden, waardoor de structuur van de wijk niet kan worden gehandhaafd, dan zou de bijdrage van de provincie niet beschikbaar komen. Overigens is dat niet te verwachten.

De provincie wordt sowieso een keer per jaar op de hoogte gehouden van de vorderingen in het kader van de Intergemeentelijk Samenwerkings Verband (ISV) in de gemeente Emmen. Emmen is voor de ISV een rechtstreekse gemeente. Voor het GSB komt Emmen maar voor een klein stukje in aanmerking. Het hoopt in een volgende periode volledig onder het GSB te vallen. Er wordt gewerkt aan een Masterplan voor het hele gebied, dat ook bij de provincie komt, omdat er bestemmingsplannen voor gewijzigd moeten worden. Het Wijkontwikkelingsplan is met iedereen besproken. Het Masterplan sluit erbij aan.

De verkeerskundige aspecten komen vooral aan de orde in het overleg met de buurtbewoners, die daar heel goed inzicht in hebben.

Met het project kon al op 4 april begonnen worden doordat sommige onderdelen, bijvoorbeeld renovaties, gewoon passen binnen het bestaande

bestemmingsplan en door de woningbouwvereniging worden gefinancierd. Zij acht de kans op precedentwerking van dit plan gering, omdat er verder geen convenanten met de provincie over dergelijke plannen zijn. Bovendien zijn de staten er altijd bij als zulke besluiten worden genomen.

TWEEDE TERMIJN

De heer KUIPER vraagt of in het ontwerpbesluit onder II behalve de handhaving van de kenmerkende stedenbouwkundige structuur van de wijk ook niet voorwaarden als duurzaamheid en verkeersveiligheid kunnen worden vermeld.

Mevrouw DE VRIES zegt dat die voorwaarden al in de subsidievoorwaarden zijn genoemd. De provinciale subsidie is vooral bedoeld om de stedenbouwkundige structuur te handhaven. Zij wil andere voorwaarden best nog eens onder de aandacht van de gemeente Emmen brengen, maar opnemen in het besluit gaat haar te ver.

Mevrouw MELLINK vraagt of in de masterplannen ook wordt aangegeven hoe bijvoorbeeld het openbaar vervoer wordt geregeld.

Mevrouw DE VRIES zegt dat met de wijk overleg is gevoerd over de wijkontwikkelingsplannen, waarbij alle aspecten van verkeersveiligheid en openbaar vervoer aan de orde zijn. In het Masterplan wordt dat overgenomen, in de vorm van tekeningen. Als er geen wijzigingen van een bestemmingsplan nodig zijn, komt het niet bij de provincie. Naast de formele middelen is er echter een ander circuit, het regelmatige contact, dat heel intensief is.

De heer PETERS concludeert dat de provincie geen subsidie verleent als de gemeenteraad niet akkoord gaat met het dichten van het financiële gat.

Mevrouw DE VRIES heeft er geen enkel probleem mee als iemand anders het gat dicht. Het gaat haar erom dat de wijk in de kenmerkende structuur wordt behouden en dat die kenmerkende structuur zelfs kan worden versterkt. Gebeurt dat niet, dan gaat de subsidiëring door de provincie niet door.

De VOORZITTER stelt vast dat het statenstuk voldoende is besproken en als A-stuk naar de staten kan.

11. Statenstuk 919, Onderzoek Provinciaal omgevingsplan II

De heer FONK is wat verbaasd over drie van de zes items waarnaar volgens het advies onderzoek moet worden gedaan, omdat bijna elke vierkante meter in Nederland al is onderzocht op alle mogelijke eigenaardigheden. Dat geldt natuurlijk ook voor bodemenergie. Op het Internet zag hij zo al dat bij Erica en Wijster mooie aquifers zijn, warmtevoerende lagen. Er zou echter voor f 200.000,-- nieuw onderzoek moeten worden verricht. Voor onderzoek naar de weidevogels wordt f 154.000,-- uitgetrokken. Er vinden al jaarlijks vogeltellingen plaats waardoor er redelijk actuele gegevens zijn. De universiteiten van Wageningen en Amsterdam hebben samen met enkele andere organisaties een uitgebreid vegetatieonderzoek afgerond, waaruit onder andere blijkt dat alles drie weken eerder bloeit en allerlei planten Nederland binnenkomen die warmteminrend zijn. Ook van dat soort onderzoeken kan gebruik worden gemaakt. Hij vraagt zich af of op die punten een literatuurstudie niet voldoende is. Hij vraagt zich ook af waar de resultaten van de afzonderlijke onderzoeken voor gebruikt gaan worden.

De heer JONKER aarzelt ook of het echt nodig is zoveel geld uit te geven. Hij beseft echter dat het POP op een gefundeerde wijze moet worden aangepast. Hij gaat ervan uit dat als de onderzoeken eenvoudiger kunnen, er niet meer geld dan nodig zal worden uitgegeven.

De heer ENGELS ziet dat er nu zoveel onderzoek moet plaatsvinden, dat hij zich afvraagt welk onderzoek aan het vorige POP ten grondslag heeft gelegen. De SUSPLAN-methode vindt hij zo abstract en theoretisch, dat hij zich niet kan voorstellen wat het nut ervan is. Hij kan zijn achterban niet vertellen dat de provincie zich niet met weidevogels en vegetatie zou moeten bezighouden, maar de heer Fonk heeft toch een heel aardige voorzet gegeven voor het vinden van gegevens elders.

Er was bij de bestuursopdracht al geld gereserveerd. De vorige keer zou het nog uit de post Onvoorzien komen, maar nu wordt voorgesteld te dekken uit de ruimte van de Voorjaarsnota en de algemene reserve. Hij vraagt waarom niet gewoon een begrotingspost voor de herziening van het POP is geraamd. Hij vindt beide bronnen die nu worden aangeduid niet zo geschikt. Misschien moet het college als het niet genoeg ruimte vindt via de Voorjaarsnota gewoon maar eens moet kijken naar een herschikking van middelen.

De heer KUIPER heeft het stuk vooral bekeken op de toepassingsmogelijkheden. Hoe wordt de SUSPLAN-methode toegepast? Hoe kan bodemenergie worden benut? Hij suggereert om warmte verkregen door zonne-energie op te slaan in grondwater, om die in de winter door middel van warmtepompen weer op te halen. Daarvoor is een heel rendabele techniek ontwikkeld. Ook op de andere punten gaat hij ervan uit, dat het geld vooral wordt besteed aan toepassingen en niet aan het ontwikkelen van methodes voor vreselijk langdurende onderzoeken.

Mevrouw HUISMAN merkt op dat alle onderzoeken al zijn genoemd op bladzijde 14 van de bestuursopdracht, dus zij is een beetje verbaasd over de verbazing over de onderzoeken. Haar fractie vindt het voorstel een logisch vervolg op de bestuursopdracht. Zij gaat ervan uit dat ook gebruik wordt gemaakt van onderzoeksmateriaal dat er al is.

De heer WENDT sluit zich aan bij het betoog van mevrouw Huisman.

Mevrouw DE VRIES verzekert dat onderzoek dat is gedaan niet opnieuw wordt gedaan. Zij beaamt dat vooral ook wordt gekeken naar toepassingsmogelijkheden, waarbij de suggestie van Groen-Links zeker betrokken zal worden.

Voor de financiën is een technische oplossing gezocht. Zij meent dat onder het kopje Argumenten steeds goed is aangegeven waarom de onderzoeken moeten worden gedaan. Voor het SUSPLAN hebben de staten nooit middelen beschikbaar gesteld. Dat is tot nu toe met Europese middelen uitgevoerd. De noodzaak van andere onderzoeken is bij de evaluatie van het POP naar voren gekomen. Vanzelfsprekend wordt daarbij gebruikgemaakt van gegevens die al ergens aan-

wezig zijn. De regelingen uit POP I blijken niet altijd te voldoen. Voordat nieuwe regelingen worden ingevoerd, moet duidelijk zijn wat bijvoorbeeld de effecten op het milieu zijn. Bij POP I is een van de grote punten van kritiek geweest, dat niet werd beschikt over actueel kaartenmateriaal over verschillende onderwerpen. Bij alle punten zou van evenveel actuele informatie uitgegaan moeten kunnen worden. Nu worden onderwerpen aangepakt die bij het vorige POP onvoldoende zijn nagegaan.

TWEEDE TERMIJN

De heer FONK heeft natuurlijk wel gelezen waarom er onderzoek moet plaatsvinden, maar onderzoek dat al is gedaan door andere instanties hoeft niet opnieuw te worden gedaan. In het voorliggende stuk worden de bedragen die voor de items in de bestuursopdracht zijn genoemd in detail uitgewerkt. Hij vreest dat nog forse bedragen zullen worden gebruikt voor onderzoek dat al hier en daar is verricht. Hij kan zich voorstellen dat aanwezige onderzoeksresultaten verder moeten worden uitgewerkt, maar dat kan hij in de stukken niet vinden. Hij kan bijvoorbeeld niet vinden welke onderzoeken die al gedaan zijn, kunnen worden gebruikt. Hij hoopt voor de statenvergadering wat meer informatie te krijgen.

De heer ENGELS erkent dat het gevraagde bedrag al in de bestuursopdracht is te vinden, maar hij vindt dekking uit de algemene reserve onjuist. Hij geeft de voorkeur aan de in de bestuursopdracht aangegeven wijze van dekking.

Mevrouw DE VRIES moet, omdat bepaalde onderzoeken nu moeten beginnen, al aangeven waar het geld vandaan moet komen. Als er voldoende ruimte in de begroting is, kan die worden benut, maar als dat niet lukt kan geld uit de algemene reserve worden gebruikt. Het heeft haar voorkeur dat die algemene reserve niet wordt gebruikt, maar dat bij de Voorjaarsnota voldoende ruimte wordt gevonden.

Zij verzekert dat informatie die al beschikbaar is, wordt betrokken bij de onderzoeken.

De heer SMITS zegt dat het niet meteen de bedoeling is om veldwerk te gaan doen voor onderzoek naar bodemenergie, bodemerosie en de opslag van verrijkte landbouwgrond. Het is vooral

de bedoeling landelijk beschikbare gegevens te vertalen voor de Drentse situatie. De kwetsbaarheid van de Drentse bodem moet daarbij in aanmerking worden genomen. Bij de benutting van bodemenergie mogen geen kwel en inzijging ontstaan, enz. Tegen bodemerrosie moeten goede maatregelen worden genomen die draagvlak hebben bij de boeren. De boeren in het veenkoloniale gebied houden het landschap liever open en willen liever geen singels. Het uitrijden van drijfmest om de structuur van de grond te verbeteren leidt tot ammoniakemissies.

De heer FONK heeft nu de informatie gehoord die hij graag had.

De VOORZITTER stelt vast dat het statenstuk als A-stuk naar de staten kan.

**12. Brief van gedeputeerde staten van
21 januari 2002, kenmerk
3/6.4/2001011453, inzake grenscorrectie
Transferium Hoogkerk**

De heer ENGELS heeft de indruk dat het proces van grenscorrectie al ver gevorderd is, terwijl de staten er nog nimmer over hebben gesproken. Zij weten alleen dat de provincie ambtelijke waarnemers in werkgroepen heeft. Hij heeft geen behoefte aan een inhoudelijke discussie over het Transferium. Het college heeft kennelijk al ingestemd met een grenscorrectie en andere mogelijkheden afgeserveerd. Dat kan alleen als het college al een opvatting heeft over het Transferium. Hij vermoedt dat dit Transferium aan de zuidkant van de A7 komt. Dan komt een grenscorrectie aan de orde. Er moet dan ook worden afgeweken van het POP, waarover de staten moeten worden gehoord. Inzake grenscorrecties hebben de staten een bevoegdheid. Hij verzoekt het college daarover in den brede met de staten te spreken. Hij hoort graag een reactie van fracties die tot nu toe nog niet hebben gereageerd.

De heer BAAS maakt uit perspublicaties op dat het al min of meer een fait accompli is dat het Transferium aan de zuidzijde van de A7 komt. Als hij goed in het POP kijkt, komt het dan in een zone-4-gebied, terwijl er aan de noordkant ook mogelijkheden zijn. Dat bevalt zijn fractie niet helemaal.

De heer JONKER beschouwt de locatie van het Transferium in de eerste plaats als een zaak van de regio. De gemeente beslist daarover en zal een verzoek doen aan de provincie. Hij ziet vooralsnog geen problemen.

De heer FONK sluit zich aan bij de heer Baas. Als er eventueel voor de hogesnelheidslijn een tracé aan de noordkant van de A7 komt, hoeft het Transferium wellicht helemaal niet aan de zuidkant te komen. Hij zou graag wat meer informatie hebben. Klaarblijkelijk is het overleg tussen de gemeenten en de betrokken provincies al een eind gevorderd. Hij vraagt hoe de plannen zich verhouden tot de vogelrichtlijn.

Mevrouw MEDEMA vraagt zich af of het Transferium niet beter aan de noordzijde van de A7 kan komen dan aan de zuidzijde. Zij acht het echter mogelijk dat voor een locatie aan de noordzijde het ecologische hoofdstructuurgebied wordt aangetaast. Zij vraagt wanneer de staten op de hoogte worden gesteld als er een grenscorrectie nodig is.

De heer GAASBEEK heeft de indruk dat de staten om een blanco cheque wordt gevraagd. Hij heeft onvoldoende gegevens om iets zinnigs over de zaak te kunnen zeggen.

De heer LANGENKAMP is tegen de zuidelijke variant en voor de noordelijke. Hij vindt dat met een grenscorrectie de klok zou worden teruggedraaid. De regiovisie is juist bedoeld om tot een gezamenlijke aanpak te komen. Dat drie gemeenten en twee provincies hiervoor samenwerken is geen nadeel, maar kan juist een mooi voorbeeld van bestuurlijke vernieuwing worden.

Mevrouw MELLINK wenst net als de heren Baas en Engels eerst informatie te verkrijgen, voordat zij een oordeel kan geven over de zuidelijke of de noordelijke variant. Haar maidenspeech in de staten ging over de regiovisie, waarbij zij heeft verklaard dat Peizermeden voor haar fractie heilig is.

Mevrouw DE VRIES zegt dat de provincie nog niet aan de beurt is, maar dat eerst de regio, de gemeenten, voorzover zij daarbij betrokken zijn, zich moeten uitspreken. Tot nu toe wordt het plan voor een Transferium daar gewaardeerd. Er zijn hoe dan ook drie bestemmingsplannen, drie vergun-

ningaanvragen en minstens drie partners voor openbare orde en veiligheid nodig. Uit een onafhankelijk onderzoek, van het SGBO, is naar voren gekomen dat een grenscorrectie dan de beste oplossing is. Zij verwijst naar de grenscorrectie die heeft plaatsgevonden ten behoeve van de weg Meppel-Zwolle, voordat er een bestemmingsplan was. De argumenten daarover zijn gewisseld toen bij het provinciehuis het verzoek binnenkwam om medewerking te verlenen. Dat zal nu ook gebeuren, vermoedelijk na de zomervakantie, als een verzoek bij het provinciehuis zal zijn binnengekomen. Het verzoek zal dan, met alle informatie die beschikbaar is, door het college naar de staten worden doorgeleid. Het POP wordt niet aan de kant geschoven. Volgens de Wet algemene regels herindeling (arhi) is het POP tot twee jaar na dato het uitgangspunt voor beleid. Alleen, als er dan moet worden getoetst zal dat hoogstwaarschijnlijk worden gedaan door de staten van Groningen, die echter eenzelfde procedure zullen moeten volgen. Bij de informatie die de staten te zijner tijd krijgen, horen ook gegevens over de vogelrichtlijn als die relevant zijn. Het Transferium komt binnen een gebied met op- en afritten van de snelweg.

De heer SWIERSTRA vult aan dat heel duidelijk in de brief staat, dat het streven erop is gericht de herindeling met ingang van 1 januari 2003 tot stand te laten komen en dat de staten in de tweede helft van 2002 een statenvoordracht krijgen. Als de commissie per definitie nooit wil meewerken aan een grenscorrectie die een klein puntje groen betreft, moet zij dat nu zeggen.

De heer ENGELS heeft met buitengewoon veel belangstelling kennisgenomen van de opvattingen van het college, maar hij moet vaststellen dat die verschillen met die van zijn fractie. Hij kan zich haast niet voorstellen dat, nu raadscommissies zich inmiddels buigen over de vraag of het Transferium aan de zuidkant of de noordkant van de A7 moet komen, de provincie uitsluitend ambtelijk waarneemt in het kader van de regiovisie.

Mevrouw DE VRIES interrumpeert dat het heel normaal is dat bestemmingsplannen eerst door een gemeente worden behandeld en pas daarna bij de provincie komen.

De heer ENGELS erkent dat dit heel normaal is, maar in dit geval zullen de betrokken gemeenten

toch van de provincie willen weten of zij bereid is af te wijken van het POP. Anders kunnen zij later nog voor lelijke verrassingen komen te staan.

Mevrouw DE VRIES heeft vanaf het begin laten weten dat een Transferium aan de zuidkant niet in het POP past. Alle partners weten dat het POP ervoor gewijzigd zou moeten worden.

De heer ENGELS stelt vast dat de gedeputeerde daar dan nu niet over wil discussiëren met de staten, maar dat die later aan de beurt komen. Als de gemeenten straks heel ver zijn met hun plannen, kunnen de staten niet meer in alle vrijheid praten over een Transferium aan de noordkant of aan de zuidkant. Hij weet heel goed dat er formeel eerst een bestemmingsplan wordt gemaakt.

De VOORZITTER heeft niet de indruk dat mevrouw De Vries en de heer Engels het nu eens worden. Hij stelt daarom voor de discussie nu te beëindigen. De stukken die er zijn zouden voor de commissie ter inzage kunnen worden gelegd.

Mevrouw MELLINK lijkt het toch goed dat de leden van de commissie nog de gelegenheid krijgen om iets te zeggen.

De heer ENGELS zegt dat al in brieven van de Commissie Afstemming Ruimtelijke Plannen is vastgesteld dat er sprake is van afwijking van het POP. Hij begrijpt de halsstarrigheid waarmee wordt gezegd dat het college er niet met de staten over wil spreken niet. Hij heeft natuurlijk wel gelezen dat de staten in de tweede helft van het jaar een statenvoordracht krijgen. Dat laat echter onverlet dat de staten nu een politiek oordeel kunnen geven. Het college heeft dan alle gelegenheid om de commissie ervan te overtuigen dat wat het doet zoals gewoonlijk voortreffelijk is.

De heer SWIERSTRA vindt dat de heer Engels nu een beetje de bedroefde onschuld die de mond wordt gesnoerd speelt, terwijl hij eerder woorden als "politiek onbehoorlijk", "onfatsoenlijk" en "not done" in de mond nam.

De heer GAASBEEK heeft dat niet gehoord van de heer Engels. Hij stelt vast dat anderen dat ook niet hebben gehoord.

De heer SWIERSTRA heeft in elk geval van de heer Engels gehoord dat die de wijze van handelen van het college politiek niet correct vond. Hij meent echter dat de commissie heel vroegtijdig in de gelegenheid is om op een bestuurlijk punt te reageren, als het college een halfjaar tevoren al aankondigt dat met een bepaald voorstel komt, op basis van met name genoemde onderzoeken.

De heer ENGELS begrijpt dat de heer Swierstra wat hij zegt niet leuk vindt, maar heeft de woorden die de heer Swierstra hem in de mond legt absoluut niet gebruikt, zelfs "politiek niet correct" niet.

De heer SWIERSTRA neemt die woorden dan graag terug.

De heer BAAS gelooft best dat de zaken bestuurlijk en procedureel dik in orde zijn, maar hij vraagt zich af waarom een grenscorrectie noodzakelijk is. Als het Transferium aan de noordkant wordt gebouwd is dat niet nodig. Er moet dus eerst een besluit worden genomen over de plaats van het Transferium, als de zuidkant tenminste nog geen voldongen feit is.

De heer FONK leest in de beleidsbrief dat het college in beginsel voornemens is medewerking te verlenen aan de grenscorrectie. Er is kennelijk al een standpunt ingenomen. Hij zou graag in de gelegenheid worden gesteld om zich ook een oordeel te vormen.

De heer LANGENKAMP vraagt zich af waarom na een grenscorrectie het Drentse POP nog gewijzigd moet worden.

Mevrouw DE VRIES antwoordt dat dit voortvloeit uit de Wet arhi. De afwijkingsprocedure moet wel degelijk nog gevoerd worden.

Mevrouw MELLINK concludeert dat er alleen nog maar ambtelijk overleg is. Er komt nog een voorstel tot grenscorrectie, vergezeld van een plan voor het Transferium, waar dat ook komt. Zij is met D66 van mening dat het college rekening moet houden met de gevoeligheden die er kunnen zijn bij planvorming in een dergelijk kwetsbaar gebied. Ook de commissie kan bijdragen aan het denken over een grenscorrectie. Zij kan dat onderwerp zeker behandelen.

Mevrouw DE VRIES zegt dat de staten alle informatie die beschikbaar is steeds zo snel mogelijk krijgen. Daarom is er nu al een brief over de grenscorrectie. De uitkomst van een onderzoek is voor de gemeenten aanleiding om daar op een bepaalde manier naar te kijken. Als het college op basis van argumenten meent dat de grenscorrectie moet worden doorgevoerd, wordt dat aan de staten voorgelegd. Als het college dat niet nodig acht, komt de procedure voor wijziging van het POP aan de orde, als de gemeenten tenminste vinden dat het Transferium er moet komen. Het college heeft nu geen bestemmingsplan voor een Transferium. Het verwacht dat er na de vakantie gediscussieerd kan worden.

De heer KUIPER vraagt of hij goed heeft begrepen dat de Groningse staten de afwijking van het POP beoordelen als er wel een grenscorrectie komt.

Mevrouw DE VRIES antwoordt bevestigend.

De heer ENGELS wekt GroenLinks op om niet eerst een grenscorrectie goed te keuren en pas later na te denken waar die eigenlijk over gaat. Hij vindt het jammer dat GroenLinks de besluitvorming uit elkaar wil trekken.

De heer LANGENKAMP ontkent dat. Misschien is een tussenoplossing mogelijk, met een voorwaardelijke grenscorrectie.

De heer SWIERSTRA erkent dat het Transferium, dat al een paar keer in de staten aan de orde is geweest, een politiek gevoelig punt is. De commissie kan ervan op aan dat leden van het college formeel en informeel in alle vormen van overleg steeds heel scherp aangeven welke criteria het hanteert. Gelet op het precaire karakter van de plannen is vastgesteld hoe er het best geprocedeerd kan worden. Er is een visie verwoord. SGBO heeft dat geanalyseerd. Dat onderzoek is gedaan met instemming van het Drentse college. Het college heeft de staten vroegtijdig geïnformeerd wat er mogelijkerwijs gaat gebeuren. SGBO adviseert dat grenscorrectie de meest gerede weg is als aan een aantal voorwaarden wordt voldaan. Het college vindt dat ook. Het heeft de staten dan ook meegedeeld dat in het tweede halfjaar een voorstel tot grenscorrectie mag worden verwacht, gemotiveerd met het op dat mo-

ment voorliggende plan van de gemeenten. De staten beoordelen dan of zij de grenscorrectie van een zodanig ondergeschikt belang vindt, dat zij de staten van Groningen toestaan de formele afhechting van de procedure op basis van het Drentse POP te doen plaatsvinden. Als de staten dat niet wensen, gaan zij vanzelfsprekend niet mee met de voorstellen van gedeputeerde staten om tot een grenscorrectie te komen. Meer is er niet aan de hand.

13. Brief van gedeputeerde staten van 31 januari 2002, kenmerk 4/6.18/2002000636, inzake behandeling begrotingsbladspiegels

De VOORZITTER releveert dat in de nieuwe situatie, met een duaal stelsel, de begroting niet meer wordt overgelaten aan de financiële specialisten, maar dat de begroting een instrument wordt voor de mensen die er inhoudelijk mee te maken hebben. Hij verzoekt de fracties te reageren op de vier vragen die in het stuk aan de orde worden gesteld.

De heer SWIERSTRA merkt op dat verschillende productgroepen het systeem met de bladspiegels verder uitwerken en verfijnen. Hij weet niet of het college in staat zal zijn om op vanuit de staten gemaakte opmerkingen te reageren.

De VOORZITTER meent dat in eerste instantie de reacties van de statenleden moeten worden afgewacht, aan de hand waarvan het instrument wellicht verder kan worden ontwikkeld.

Mevrouw MELLINK vindt dat de volgende stap na het opnemen van doelbeschrijvingen in de begroting is, dat aan de hand van jaarverslag en jaarrekening kan worden beoordeeld of het doel is bereikt of niet. Op de bladspiegel worden de provinciale middelen aangegeven. Het lijkt haar handig dat daarbij ook de rijksmiddelen worden vermeld, zodat kan worden gezien wat de provincie bijdraagt aan het beleid.

Zij heeft begrepen dat de prestatie nummers ambtelijke gegevens zijn. Als eerste doelstelling is genoemd 33002. Haar is niet duidelijk wat zij aan de hand van die doelstelling straks precies moet controleren, om te zien of die doelstelling is gehaald en hoe dat is gebeurd.

Met doelstelling 33003 kan zij al wat beter uit de voeten. De nummers 33103 en 33104 zijn wat gemakkelijker onderwerpen voor de staten. Zij realiseert zich dat juist over beleid, dat niet zo hard is, moet worden nagedacht hoe een statenlid kan zien of het doel werkelijk wordt bereikt.

De heer BOMHOF stelt zich wat terughoudend op, wetende dat er nog iets moois in de maak is. Bij een onderwerp als verkeer en vervoer zou het logisch zijn dat de doelstellingen van het beleid ook worden gekwantificeerd en dat wordt aangegeven welke middelen en instrumenten worden gehanteerd. Dat ziet hij echter niet terug. Hij ziet de instrumenten, of activiteiten, terug onder de prestatie nummers. Hij kan nog niet zo veel met de indeling. Hij ziet doublures, bij 33002 bijvoorbeeld onder de omschrijving Doelstelling en de indicatoren voor doelrealisatie. Onder doelstelling 33104 ziet hij de merkwaardige indicator "maximaal aantal verkeersdoden op onze wegen". Bij omschrijving doelstelling ziet hij daar "ecologische basiskwaliteit in de berm realiseren". Samenvattend vindt hij dat de indeling tekortschiet. Hij zou heel duidelijk willen zien wat het beleid is, wat de doelstellingen en wat de instrumenten c.q. activiteiten zijn. Die zouden meetbaar en kwantificeerbaar moeten zijn.

De heer FABER meent juist dat op de bladzijden over verkeer en vervoerbeleid heel duidelijk is aangegeven en er heel duidelijke meetpunten zijn. Hij is het eens met de fractie van de PvdA dat de jaarrekening op dezelfde manier moet worden opgezet.

Onder doelstelling 33104 ziet hij in de specificatie voor overige goederen en diensten een bedrag van bijna f 8,5 miljoen genoemd. Met zo'n omschrijving kan hij niets. Hij heeft de beleidsrekening 2000 erbij gehaald. Daarin zijn de afwijkingen over dat jaar wel vermeld. Misschien kan dat in de begroting ook. Hij ziet echter wel het dilemma dat de staten op hoofdpunten willen besturen en niet in detail.

De heer LANGENKAMP pleit voor meetbare omschrijvingen. Bij doelstelling 33003 zou bijvoorbeeld voor de vijf indicatoren een voortschrijdend overzicht moeten worden gemaakt. Dan blijkt elk jaar of de doelstelling wordt gehaald. Daarna zou toegelicht kunnen worden waar er bijvoorbeeld een rare knik in de cijfers zit.

Bij de omschrijving Doelstelling ontwaart hij twee tegenstrijdige punten, namelijk reductie van verkeersslachtoffers en vlotte doorstroming. Bij een geringe doorstroming zullen veel minder slachtoffers vallen dan bij een grote doorstroming. Aangegeven zou moeten worden of de verkeersveiligheid of de doorstroming de grootste prioriteit heeft.

Bij de omschrijving prestatienummer 3310401 vindt hij iets over wegenbeheer dat zijns inziens ergens anders hoort, bijvoorbeeld bij 33103. Onder doelstelling 33002 vindt hij economische en maatschappelijke ontwikkeling. In verband met het verkeer zou hij daar ook duurzaamheid en milieuaspecten graag aangegeven zien. Zijns inziens kunnen de omschrijvingen inzichtelijker worden gemaakt dan zij nu zijn.

De heer BAAS vindt de link met de jaarrekening heel belangrijk. Als er werkplannen of regelingen worden beschreven zou erbij vermeld kunnen worden wanneer die aflopen. Er zou hier en daar meer moeten worden gekwantificeerd. Teksten zouden hier en daar kunnen worden geconcretiseerd. Onder 33003 is "gedragsbeïnvloeding verkeersdeelnemers" naar zijn oordeel geen doelstelling, maar een middel om een doel te bereiken. Het doel is een beter gedrag van verkeersdeelnemers.

Het format van de doelstellingen moet consequent worden doorgevoerd. Op de ene pagina wordt de omschrijving "Opdrachtgever" gebruikt; op de andere "Klanten en tegenprestatie(s)".

Mevrouw MEDEMA legt de nadruk op het belang van een goed inzicht in de voortgang van ontwikkelingen.

De heer GAASBEEK vindt dat de nieuwe aanpak een helder inzicht geeft in de activiteiten van de provincie, de effecten en de kosten. Statenleden moeten niet al te gedetailleerd te werk willen gaan. De kop van een tekst moet wel steeds bij de inhoud passen. Hij vindt dat niet altijd terug. Ook hij pleit voor een identiek gebruik bij alle doelstellingen.

Hij mist eigenlijk per doelstelling een rubriekje "effect voor de burger". In het duale systeem zal toch de taak van een statenlid zijn om zaken duidelijk te maken voor de achterban.

Ambtenaren moeten een beleid dat door de staten op een bepaalde manier is verwoord duidelijk

uitwerken. Het interesseert hem bijzonder welke knelpunten zich daarbij voordoen, want hij zou daar lering uit kunnen trekken.

De VOORZITTER heeft de indruk dat de nieuwe bladspiegels voor de commissie een nog wat ongrijpbaar instrument bieden. De opmerkingen worden echter meegenomen. Na enkele jaren gebruik van het instrument wordt het wellicht voor iedereen helderder.

14. Sluiting

De VOORZITTER sluit om 17.06 uur de vergadering.

JB

TOEZEGGINGEN

gedaan in de vergadering van de Statencommissie Ruimte, Infrastructuur en Mobiliteit, gehouden op 25 februari 2002 in het provinciehuis te Assen.

Pagina

- 2 De heer SWIERSTRA deelt mee dat de commissie op heel korte termijn een evaluatie van de projecten die ARRIVA op of voor 1 januari 2002 zou starten tegemoet kan zien. Voorts zal een informatiebijeenkomst worden belegd over al hetgeen op het moment aan de orde is rond de concessieverleningen in het openbaar vervoer.
- 2/3 Mevrouw DE VRIES zal zich in het bestuurlijk overleg over het Tweede Structuurschema Militaire Terreinen inzetten voor het tegengaan van laagvliegen boven natuurterreinen. Voorts zal zij in beginsel vasthouden aan de 200 ha die in het POP zijn vastgelegd voor het oefenterrein Havelte-Oost.
- 3 De heer SWIERSTRA zegt toe dat de situatie kruispunt Nietap op de N372 in verband met verkeersongevallen onder de loep wordt genomen.
- 3 De heer DIJKS is voornemens om de staten zo snel mogelijk te informeren over de toekomstvisie van de directie van het NNBT en zo nodig voorstellen te doen.